

[Gammelgaard]

satset f. eks. på kortløbende papirer fra eksempelvis Danmarks Skibskreditfond eller her i de senere år statspapirer. Der kommer altså her en ny forskelsbehandling ind i lovgivningen.

Hvis man ville have undgået de berettigede angreb, der kan fremføres over for dette, at der sker ekspropriationslignende indgreb, skulle man i stedet for have valgt en metode, der er indrettet således, at de pågældende under ingen omstændigheder kan stilles dårligere end ved anvendelsen af de virkelige erhvervelseskurser. En sådan metode kunne være at bruge parikurs for de pågældende obligationer i stedet for den foreslåede kurs.

I øvrigt må jeg sige, at jeg opfordrer også til, at man støtter vort forslag om, at hvis man kan dokumentere en højere kurs ved anskaffelsen af sine obligationer, får man mulighed for skattemæssigt at blive behandlet derefter, altså skattemæssigt at blive behandlet på en rimeligere måde.

Jeg skal slutte med at sige, at denne lovgivning, på samme måde som den har givet anledning til megen politisk uro, megen uro i store dele af befolkningen, også har givet anledning til administrativt kaos. Man har endnu ikke fra skatteministeriet udsendt de nødvendige formularer til pengeinstitutterne, så ordningerne kan administreres. Det er simpelt hen uanstændigt, det, regeringen har gjort på dette område.

Glistrup (FP):

Ud fra rent saglige overvejelser kan man ikke undgå i alt væsentligt at give de to indlæg, vi har hørt her i dag fra henholdsvis venstres og de konservatives side, medhold. Men rent professionelt føler man sig jo tilskyndet til at se, om man dog ikke kunne finde et eller andet, der kunne danne basis for, at man kunne være forsvarsadvokat for den uheldige minister. Når man ransager, om der kan findes noget som helst, der kan tale til hans forsvar, så må man jo erkende, at den forfatning, hvori man fandt pensionsbeskatningsloven, da han tiltrådte som minister, det var et gevaldigt rod. Det var simpelt hen, da den nuværende minister tiltrådte, sådan, at pensionskasseloven var aldeles uforståelig for så at sige hele befolkningen.

Men man må uægtelig tilføje, at med det flertal, det ser ud til at han har samlet – og

som i hvert fald har holdt i mere end 24 timer i dette tilfælde – kan der være en vis risiko for, at når han forlader menageriet, så forlader han det i en endnu dårligere forfatning, selv om man ville have forsvoret, at det kunne være muligt. Det er simpelt hen således, at den stand, flertallet, hvis det virkelig holder til på fredag, kommer til at aflevere pensionsbeskatningsloven i, er en stand, som vi anstændigvis ikke kan være bekendt over for de mennesker, der skal administrere den.

Jeg ved jo godt, at ministeren har en vis tilbøjelighed til at springe op og falde ned på teknisk-administrative vanskeligheder, når overordnede politiske hensyn tilsiger, at man behandler tingene på en anden måde, men der er faktisk ikke på dette område nogen grund til – hverken ud fra en politisk-ideologisk opfattelse eller ud fra en væsentlig provenumæssig betragtning – at man med djævelens vold og magt skal lave bessermachen og begynde at spolere dette i forvejen så fuldstændigt ødelagte lovgivningsområde endnu mere.

Derfor vil det være et godt venneråd at give til ministeren: træk dog dette makværk tilbage og lad os fortsætte med den pensionsbeskatningslov, som man trods alt havde vænnet sig til i praksis, og sætte en streg over disse intermezzoer med tillægsloven fra december 1979 og nu den tillægslov, som man ønsker at få gennemført her i marts måned 1980, for det er faktisk kun blevet værre af, at man har gjort denne indsats fra ministerens side!

Det, som vi direkte skal tage stilling til i dag, er jo de ændringsforslag, som vi finder omhandlet i betænkningen, og der er jo 8 stykker af dem, men i virkeligheden – det er i og for sig symptomatisk for alt det roderi, der præger dette område – er der et ændringsforslag nr. 9, der måske er det vigtigste af dem alle sammen, nemlig det ændringsforslag, som ikke er formelt rubriceret som en ændring af lovteksten, men som er udtrykt i den fortolkning, som ministeren for skatter og afgifter har givet udtryk for i bilag 2 til betænkningen. Jeg kan afgjort give min fulde tilslutning til den lindring for de klippede får, som trods alt ligger i det, som ministeriet efter forhandlinger i udvalget har skrevet i dette bilag 2, brevet af 15. februar 1980. Men vi må faktisk sige, at det er ikke godt for dem, der skal praktisere lovgivningen. Selv